Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΜΑ

«ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΟ ΟΤΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ...εταλλάζεται δυσμενώς σὲ διεθνῆ κλίμακα ἐξ ἀφορμῆς τῶν προβλημάτων ἐπικοινωνίας...» διαπιστώνει μερίδα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου. — Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἄλλη διάσταση τῆς ἀπεργίας τῶν τεχνιτῶν τοῦ ΟΤΕ. — Ἀλλὰ εἶναι πολὺ φυσικὸ ἡ ἐπικίνδυνη ταλαιπωρία τοῦ κοινοῦ νὰ μὴν τοῦ ἀφήνει μεγάλα περιθώρια ἐπὶ πλέον πικρίας καὶ νὰ τὸ διασυρμὸ τῆς χώρας στὸ ἐξωτερικό. — Ἀλλωστε οὔτε τὸ ἴδιο τὸ κράτος φαίνεται νὰ πολυσοκτίζεται. — Καὶ ἀπὸ τὴ μιὰ περίπτωση καὶ γιὰ τὴν ἄλλη. — Εἶναι τόση ἡ μακροχρόνιη τοῦ ὥστε νὰ μὴν ἀπέχει πολὺ ἀπ' τὴν πραγματικότητα ἡ ἀφωρμὴ τὴν ἐξ ἀντικειμένου διάκειται εὐνοϊκὰ πρὸς τὰ συμβαίνοντα. — Ἡ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι διατηρεῖ κάποιο κόμπλεξ κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν κατάσταση ★ ΤΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ τὸ κόμπλεξ αὐτὸ εἶναι κάτι ἀπὸ προβληματίζει τοὺς ταλαιπωρουμένους ἐπὶ τόσες ἡμέρες ποτὲ ἐταίρους μας πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ κυβέρνηση προσπαθώντας ἀπὸ δίδει δείγματα ἄψογης δημοκρατικότητος, φθάνει στὸ σημεῖο ἀπὸ ἐπιδεικνύει μὲ αὐταρέσκεια τὴν παράλυση τῶν τηλεπικοινωνιῶν. — Ἀλλὰ οἱ «κοντόφραγκοι» δὲν θέλουν μόνο περισσότερο δημοκρατία — Θέλουν καὶ καλλίτερα ἀνακλαστικὰ κράτους ἐκσυγχρονισμένου καὶ πλήρως ὀργανωμένου γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἀπροσδόκητων ἀναγκῶν.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου

ΓΝΩΣΤΟ τὸ σενάριο, χιλιοπαιγμένο, ἀλλὰ πάντοτε ἀποδοτικὸ γιὰ κάθε προπαγάνδα ὁποιουδήποτε ἰδεολογικοῦ πρόσημου. Τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ, ἐπιβάλλει τὴ στράτευση πάντων καὶ πασῶν, τὴν ἀποταξη τῆς σκοπιμότητας ποὺ ἐπιβραδύνει τὰ μέσα. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ ὁ ἔλεγχος τοῦ Τύπου, ἡ μονὴ κατευθύνση ποὺ ὄντας ἀπὸ σήμερα γνώρισμα τῶν μοναδικῶν καθεστώτων κάθε εἴδους, προσπαθεῖ τώρα νὰ δικαιολογήσει καὶ τὶς εὐλογίες τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων.

Συγκεκριμένα: Ἡ προετοιμασία καὶ συζήτηση καὶ ἡ συνέχιση ἀπ' τὴν ΟΥΝΕΣΚΟ ἑνὸς «Τελικοῦ Διακηρύξεως» γιὰ τὶς ἀρχὲς ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν τὴ συμβολὴ τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημέρωσης στὴν ἐπίτευξη τῆς Εἰρήνης, τῆς Διεθνοῦς Κατανόησης καὶ τῆς καταπολέμησης τῆς φιλοπολεμικῆς προπαγάνδας, τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τοῦ Ἀπαρχάιντ, προκάλεσε ἀναπόφευκτα τὴν ἀντίδραση τῶν ἀνεξάρτητων δημοσιογράφων σὲ κρατικοὺς ὑπαλλήλους καὶ φυσικὰ ὑπενθυμίζει τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνεξάρτητου κοινοῦ νὰ κρίνει μόνο τὴ θέσι τοῦ καὶ νὰ ἐξαγάγει τὰ σωστὰ συμπεράσματα. Ἡ ἰδέα τῆς ἐλεύθερης τοῦ Τύπου, ἡ ἀπόψη τῆς ὁποίας ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ἐκφράζεται τὸ ἀπόλυτο ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἀντικειμενικότητας τῆς ἐκδοτικῆς καὶ δημοσιογραφικῆς δραστηριότητας ἀποκαλύπτεται ἀκόμα πιὸ ἀνοικτὰ ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῆς ἀπόψεως ὅτι ὑπάρχει μιὰ «σωστὴ» πληροφόρηση ἡ ὁποία ἐλέγχεται καὶ ὁρίζεται ἀπὸ ὑπευθύνους (κρατικοὺς) φορεῖς, μετατρέπει τοὺς ἐκδότες καὶ τοὺς δημοσιογράφους σὲ κρατικοὺς ὑπαλλήλους καὶ φυσικὰ ὑποσημαίνει τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνεξαρτήτου κοινοῦ νὰ κρίνει μόνο τὴ θέσι τοῦ καὶ ἡ λανθασμένη ἐνημέρωση σὲ ὅλα ἀφορᾶ ἀκόμη καὶ τὰ ζητήματα τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ τῶν ἁρμονικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν.

Αὐτὴ ἡ κατ' οὐσίαν πατερναλιστικὴ ἐκ τῶν ἄνω καὶ συνεπῶς ἀπολύτως ἀντιδημοκρατικὴ νοοτροπία ποὺ προσπαθεῖ νὰ θέσει «ἐκτὸς νόμου» ἕνα μέρος τῆς πληροφορήσεως εἶναι καὶ ἀντίθετη, πρὸς τὴν ἴδια τὴ ζωὴ καὶ τὴ φυσικὴ τὴ διαλεκτικὴ τάξη πραγμάτων.

Τὸ «ἰδανικὸ» μιᾶς τέτοιας διαπαιδαγωγήσεως «ἐκ τῶν ἄνω» καὶ ἡ περιρρεούσα ἀτμόσφαιρα τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὁποιεσδήποτε προθέσεις. Αὐτὰ τὰ δημοσιογραφικὰ «φίλτρα» γιὰ τὴν ἐξοβέλιση τῶν φθοροποιῶν εἰδήσεων καὶ ἰδεῶν καὶ προώθηση τῶν καλῶν, ἀπηχεῖ καὶ σὲ τελευταίαν ἀνάλυση τὴν ἀντίληψη ὅτι ὁ λαὸς εἶναι ἀνώριμος νὰ κρίνει.

Ὅμως, ἂν εἶναι ἔτσι, δὲν χρειάζεται νὰ ἀποφαίνεται μὲ τὴν ψῆφο του. Καὶ τὰ μὲν μονοκομματικὰ καθεστῶτα ἐμφανίζουν ἀπόλυτη συνέπεια καὶ στὸν τομέα αὐτόν.

Ὅμως εἶναι ὑπερβάλλουσα ἐρασύτητα αὐτὴ τὴν ἀντίληψη, περὶ δημοκρατίας νὰ θέλουν νὰ τὴν περιβάλλουν καὶ μὲ τὸ κύρος τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ γιὰ καλλίτερη ἐξαγωγὴ τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνεύματος.

Ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία τοῦ Τύπου, εἶναι βέβαια, ἕνα σπάνιο ἀγαθὸ ποὺ θάλλει σὲ πολὺ λίγες χώρες ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῆς πλουραλιστικῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας. Οἱ ἀγῶνες ποὺ ἔγιναν καὶ γίνονται γιὰ τὴν κατάκτηση καὶ τὴ διατήρησή του, ἔχουν γραφτεῖ ὄχι μόνο μὲ μελάνι, ἀλλὰ καὶ μὲ πολὺ αἷμα. Τὸ ὅτι αὐτὴ ἡ κατάσταση ἐνοχλεῖ τὰ πάσης φύσεως καὶ χρώματος κατεστημένα ποὺ κυβερνοῦν εἶναι ἀναμφίβολο καὶ αὐτονόητο.

Ὅμως θὰ ἦταν ἀπαράδεκτο, νὰ μὴ δοθεῖ ἀπ' ὅλους τοὺς πολίτες τοῦ κόσμου ποὺ ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερία καὶ ἔχουν συνείδηση τῆς ἀξίας τῶν κατακτήσεων ποὺ ἀφοροῦν τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη καὶ τὶς δημοκρατικὲς ἐλευθερίες, ἡ πιὸ ἀνοικτὴ καὶ ἀνυποχώρητη μάχη. Μὲ πρόσχημα ἀνεδαφικὰ συνθήματα περὶ εἰρήνης καὶ ἀδελφωσύνης τῶν λαῶν καὶ μὴ ἐπεμβάσεως στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων.

Κάθε συνειδητὸς δημοκράτης, κάθε ἐλεύθερος στὴν ψυχὴ καὶ στὸ φρόνημα πολίτης στὴν Ἑλλάδα καὶ σ' ὅλον τὸν κόσμον, πρέπει νὰ ὑψώσει φωνὴ διαμαρτυρίας, γιὰ νὰ ἐμποδισθεῖ ἡ φαλκίδευση τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Τύπου, Ὄχι ὁ τελευταῖος δὲν βαρύνεται μὲ λάθη, κιτρινισμό, ἐξυπηρέτηση συμφερόντων, ἀκόμη καὶ ἐγκλήματα. Ἀλλὰ εἶναι ἡ λιγότερο κακὴ λύση ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ἴδια ἡ δημοκρατία, εἶναι ὄχι τὸ ἰδεῶδες, ἀλλὰ τὸ λιγότερο κακὸ πολίτευμα.

ΠΑΝ

Ὁ ρομαντικὸς κ. Πυρομάγλου

ΜΕ ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ του ὁ κ. Κομνηνὸς Πυρομάγλου, ὑπουργὸς τοῦ ΕΔΕΣ καλεῖ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως σὲ μιὰ ζωηρὴ καὶ ἔντονη ἐπαγρύπνηση, γιατί, ὅπως τονίζει, προετοιμάζεται ἕνας νέος διχασμός. Τὴν ἀνησυχία του στηρίζει σὲ δημοσιεύματα κατὰ τῆς ἐκκλησίας τὰ ὁποῖα σὲ τελευταίαν ἀνάλυση εἶναι ὀργανωμένη ἐπίθεση, ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως μὲ τελικὸ στόχο τὴ δημιουργία ἀναμαλίας πολώσεως καὶ νέου ἐθνικοῦ διχασμοῦ.

Βέβαια, θὰ πήγαινε πολὺ μακρυὰ μιὰ συζήτηση γιὰ τὸ ἂν ἡ συγκάλυψη ἀναμφισβήτητων σκανδάλων τῶν ἡγετῶν τοῦ κλήρου ὑποβοηθεῖ πραγματικὰ στὴν διατήρηση ἀνέπαφου τοῦ κύρους ποὺ πρέπει νὰ διαθέτει ἡ «Κιβωτὸς τοῦ Ἔθνους». Ἐκεῖνο ποὺ θὰ θέλαμε νὰ ρωτήσουμε τὸν σεβάσμιο ἀγωνιστὴ ἀντιστάσεως εἶναι ἂν ὁ ἴδιος κατὸ τὴν πολιτικὴ του σταδιοδρομία καὶ μὲ τὶς γνωστὲς σεμπρίες του δὲν βοήθησε ἐκεῖνους ποὺ ἔχουν κάθε λόγο νὰ ἐπιζητοῦν τὴ μείωση τοῦ κύρους τῆς ἐκκλησίας.

Ὅπως ὅμως διαφαίνεται ἀπὸ τὴν ἔκκληση τοῦ κ. Πυρομάγλου «πρὸς ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως» ὁ στρατηγὸς Πυρομάγλου δὲν ἔχει ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴ γνωστὴ ρομαντικὴ του ἀγωνία γιὰ τὴν πολιτική. Μιὰ καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη ἀντιληφθῆ ὅτι οἱ πολιτικὲς πεποιθήσεις εἶναι γιὰ ὁρισμένη μερίδα τὸ ὑπέρτατον ἰδεῶδες, ἐνῶ μερικὰ ἄλλα θεωροῦνται ξεπερασμένα παμπού.

Ἡ ἱστορία

«ΟΛΑ τὰ κράτη προβάλλουν τοὺς ἐθνικούς τους ἀγῶνες. Τὰ μεγάλα παραδείγματα προβολῆς ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν, μᾶς ἔρχονται ἀπ' τὴν Ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα. Ὁ Αἰσχύλος, πάνω ἀπ' τὶς ἀθάνατες τραγῳδίες του ἔβαζε τὴν πατριωτικὴ καὶ πολεμικὴ του δράση. Καὶ ὅταν πέθανε δὲν χάραξαν στὴν ἐπιτύμβια στήλη τοὺς τίτλους τοῦ ποιητῆ, ἀλλὰ τὸ πάρα κάτω ἐπίγραμμα ποὺ ἔγραψε ὁ ἴδιος: «Τὸ μνῆμα τοῦτο τῆς σιτοφόρος Γέλας κρύβει τὰ λείψανα τοῦ Αἰσχύλου Εὐφορίωνα τοῦ Ἀθηναίου. Γιὰ τὴν παλληκαριά του μπορεῖ νὰ σᾶς μιλήσει τὸ περίφημο δάσος τοῦ Μαραθῶνα κι' ὁ βαθυχαίτης Μῆδος, ποὺ τὴν ξέρει...».

Τὰ πάρα πάνω περιλαμβάνονται σὲ ἀπάντηση τοῦ ὑφηγητῆ Ἰατροῦ κ. Βασίλειου Κρεμμύδα σὲ κάποιον κ. Χρυσαφίδη ποὺ ζητεῖ νὰ καταργηθοῦν οἱ πονηγυρικὲς ὁμιλίες καὶ οἱ παρελάσεις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου γιὰ νὰ μὴ κακοκαρδίζουμε τὴ σύμμαχο χώρα, ποὺ τότε ἦταν ἀντίπαλος. Ἀλλοίμονο, ὅμως, ἂν ἡ ἱστορία γραφόταν ἢ ἀνεθεωρεῖτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν (ὅπως γίνεται στὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα) χάριν τῶν τρεχουσῶν πολιτικῶν σκοπιμοτήτων. Ἄλλωστε ὁ πόλεμος ποὺ κάνομε ἦταν κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ ὄχι τῆς Ἰταλίας. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ οἱ φίλοι μας Ἰταλοὶ δὲν στενοχωροῦνται ἀπὸ τὸν ἐφρτασμὸ τόσο, ὅσο μερικοὶ Ἕλληνες.

«Ἕως ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει...»

ΜΕ τὸν τίτλο «ἀποφεύγετε τὶς ἀπομιμήσεις» διαβάσαμε τὴν ἀκόλουθη εἴδηση:

Ἕνα γαλλικὸ ἐργοστάσιο παρήγαγε πετσέτες μὲ στάμπο ἕναν «ἥλιο ἀκριβῶς ἴδιο με ἐκεῖνον τοῦ ΠΑΣΟΚ». Φαίνεται ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἤλπισαν, ὅτι θὰ εἶχαν ἀνάλογη ρέντα ὅπως καὶ τὸ «Σοσιαλιστικὸ Κίνημα» στὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἔπαυαν ὅμως διότι ὅπως ἔγινε γνωστὸ ἀπὸ τὶς γαλλικὲς ἐφημερίδες, οἱ πετσέτες τῆς ἑταιρείας ἀπορρίφτηκαν ἀπὸ τὸ γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο Προστασίας Καταναλωτῶν σὲ ποσοστὸ 50%, λόγῳ ποιοτικῆς ἀνεπαρκείας.

Πολὺ ὡραῖα αὐτὰ τὰ Ἰνστιτοῦτα ποὺ διερευνοῦν τὴν ποιότητα τῶν διαφόρων εἰδῶν χάριν τῶν καταναλωτῶν. Ἀλλὰ πολὺ καλὰ θὰ κάνουν νὰ περιορίσουν σ' αὐτὰ τὴ δραστηριότητά τους καὶ νὰ μὴν ἱδρυθοῦν ἰνστιτοῦτα ἐρεύνης γνησιότητος ἰδεολογικῶν ἀγαθῶν, πρὸς κατανάλωσιν. Γιατὶ τότε θὰ μπλέξει τὸ πρᾶγμα.

Αὐξήσεις

ΑΚΡΙΒΩΤΕΡΟΣ ἀπὸ χθὲς ὁ καφὲς κατὰ 15 δραχμὲς τὸ κιλὸ καὶ τὸ κρασὶ κατὰ δύο δραχμές!

Καιρὸς εἶναι λοιπὸν νὰ λάβει τώρα κανεὶς σοβαρότερα ὑπ' ὄψιν τὶς συμβουλὲς τῶν γιατρῶν, ὅτι βλάπτουν στὸν ὀργανισμό, τόσο ὁ καφὲς ὅσο καὶ τὸ κρασὶ σὲ μεγαλύτερη ποσότητα.

Πάντως οἱ καφεπῶλες λένε ὅτι τώρα μόλις, μὲ τὴν αὔξηση κατὰ 15 δραχμὲς ἔπαψαν νὰ ζημιώνουν, πρᾶγμα ποὺ ὑφίσταντο ἐπ' ἀρκετοὺς μῆνες. Ὅσο γιὰ κέρδος, δὲν τὸ πολυσυζητοῦν. Ἁπλῶς θέλουν νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν πελατεία τους καὶ τίποτε περισσότερο...

ΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ

Ποιοὶ τύποι ἀνδρῶν δὲν εἶναι σταθεροὶ

Κάνουν τὴ γυναῖκα δυστυχισμένη

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Κάθε γυναίκα ἔχει συναντήσει, τουλάχιστον μιὰ φορὰ στὴν ζωή της, τὸν τύπο τοῦ ἄνδρα ποὺ εἶναι ἀκατάλληλος γιὰ ἕνα σταθερὸ δεσμὸ διαρκείας. Οἱ ψυχολόγοι, ποὺ ἔχουν μελετήσει τὸ χαρακτῆρα τοῦ ἀστατου ἄνδρα, συμβουλεύουν τὶς γυναῖκες νὰ ἀποφεύγουν τοὺς ἄνδρες—πεταλοῦδες, ὅπως τοὺς χαρακτηρίζουν, ποὺ πηγαινοέρχονται ἀνέμελοι ἀπὸ γυναῖκα σὲ γυναῖκα, ἀδιαφορώντας ἂν στὸ πέρασμά τους ἀφήνουν ραγισμένες καρδιές...

Ἂς δώσουμε ὅμως, τὸ λόγο σὲ δύο κλασσικὰ δείγματα τέτοιων ἀνδρῶν, γιὰ νὰ ἀκούσουμε ἀπὸ «πρῶτο χέρι» πῶς βλέπουν τὶς σχέσεις τους μὲ τὶς γυναῖκες.

«Πάνω ἀπὸ τέσσερις μῆνες, δὲν ἔχω βγεῖ μὲ κοπέλλα. Πάντως καὶ μέσα σ' ἕνα τόσο σύντομο χρονικὸ διάστημα ἔχω βγεῖ καὶ μὲ ἄλλες συγχρόνως. Ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἔχω συνεχῶς τὴν ἴδια γυναίκα στὸ πλάϊ μου, μὲ κάνει νὰ νοιώθω ἕνα συναίσθημα σὰν κλειστοφοβία. Μ' ἀρέσουν οἱ ἀνεξάρτητες κοπέλλες ποὺ μετατρέπουν τὸν ἄνδρα σὲ κέντρο τοῦ κόσμου τους. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν σέβομαι τὶς γυναίκες ἐκεῖνες, ποὺ τὸ μοναδικὸ ἰδανικὸ τῆς ζωῆς τους εἶναι νὰ γίνουν νοικοκυρές. Καὶ δυστυχῶς, πολλὲς ἀπὸ τὶς κοπέλλες ποὺ συνδέθηκα, ζοῦσαν μὲ τὸ ὄνειρο πότε θὰ μποῦν στὴν κουζίνα. Μόλις τὸ συνειδητοποίησα, φρόντισα νὰ ἀπομακρυνθῶ.

Ἕνα ἀκόμα στοιχεῖο ποὺ ἀπεχθάνομαι, εἶναι οἱ σκηνές. Καὶ πολλὲς σχέσεις μου, κατέληξαν στὸ χωρισμό, ἐπειδὴ οἱ γυναῖκες μοῦ ἔκαναν σκηνές. Θὰ παντρευτῶ μόνο ὅταν θὰ ἔχω πραγματοποιήσει ὅλες τὶς φιλοδοξίες μου. Δὲν ἔχω κεῖ σὲ καμιὰ γυναίκα «σ' ἀγαπῶ».

Θὰ τὸ πῶ μόνο ὅταν τὸ νοιώσω ἀληθινά. Καί τότε, ξέρω, ὅτι αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ μόνη γυναίκα ποὺ πραγματικὰ θὰ μοῦ ταιριάζει». Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀπόψεις τοῦ Πὼλ Γουϊτκόμπ, 23 χρονῶν, ποὺ ἐργάζεται στὰ κτήματά του, στὸ Καϊμπριτζ.

ΑΝΔΡΑΣ — ΚΥΝΗΓΟΣ

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Τσάρλς Σῶντερ, 25 χρονῶν, διευθυντὴς μιᾶς λονδρέζικης ἑταιρίας δημοσίων σχέσεων, εἶναι τὸ κλασσικὸ δεῖγμα τοῦ ἀνδρα κυνηγοῦ. Λατρεύει τὸ κυνήγι τῆς γυναίκας, ἀλλὰ ὑποστηρίζει ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ τὴν κατακτήσει, χάνει πιὰ κάθε ἐνδιαφέρον γι' αὐτήν.

«Ὅταν ἤμουν εἴκοσι χρονῶν, εἶχα ἕνα σταθερὸ δεσμὸ δύο χρόνων, μὲ μιὰ κοπέλλα. Τελικὰ χωρίσαμε καὶ ἀπὸ τότε δὲν συνδέθηκα σοβαρά. Ὁ χωρισμὸς ἦταν γιὰ μένα ἀνακούφιση. Πιστεύω ὅτι οἱ σχέσεις μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶναι ἕνα παιγνίδι. Καὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες παίζουν, προσπαθώντας νὰ γνωρίσουν τὸν σύντροφό τους καὶ μετὰ νὰ θέσουν ὑπὸ δοκιμασία τὴν σχέση. Μ' ἀρέσει νὰ βγαίνω μὲ μεγαλύτερες ἀπὸ μένα γυναῖκες, γιατὶ ἐκεῖνες καταλαβαίνουν καλύτερα τοὺς κανόνες τοῦ παιγνιδιοῦ. Ἀποφεύγω νὰ δεθῶ συναισθηματικά. Ἡ γυναίκα ποὺ μοῦ λέει «σ' ἀγαπῶ» μὲ ἐκνευρίζει. Δὲν μ' ἀρέσουν οἱ γυναῖκες ποὺ θεωροῦν τὸν ἄνδρα κτῆμα τους, οὔτε ἐκεῖνες ποὺ προσπαθοῦν νὰ τὸν ἀλλάξουν. Μισῶ τὶς σκηνές. Διακόπτω μία σχέση μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἡ κοπέλλα μοῦ ἔκανε σκηνή. Κατὰ βάθος, ὅμως, εἶμαι ρομαντικός. Ἐλπίζω ὅτι κάποια μέρα θὰ ἐρωτευθῶ ἀληθινὰ καὶ θὰ παντρευτῶ.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Κατὰ τὴν γνώμη τοῦ ψυχολόγου Ντούγκαλ Μακαίη, ποὺ ἔχει εἰδικευτεῖ στὰ θέματα τῆς καρδιᾶς, ὑπάρχουν τέσσερις κατηγορία ἀνδρῶν, ποὺ δὲν εἶναι οἱ ἰδανικοὶ σύντροφοι γιὰ μιὰ γυναίκα:

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ· Εἶναι ἐρωτευμένος μόνο μὲ τὸν ἑαυτό του. Ἐνδιαφέρεται τρομερὰ γιὰ τὴν ἐμφάνισή του καὶ χρησιμοποιεῖ τὶς γυναῖκες γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ ἐγώ του. Μετὰ τὴν πρώτη ἔκρηξη τοῦ πάθους, ἐγκαταλείπει ἀμέσως τὴ γυναίκα. Ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ στρατιὰ γυναικῶν, νὰ τὸν λατρεύουν γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώνουν τὸ ἐγώ του.

Ἂν τύχει ποτὲ καὶ τὸν ἐγκαταλείψει ἡ γυναίκα, χάνει τὴν αὐτοπεποίθησή του καὶ νοιώθει ἀπογοήτευση καὶ κατάθλιψη. Εἶναι συνήθως μοναχοπαίδι καὶ παραχαιδεμένος ἀπὸ τὴν μητέρα του.

ΕΚΕΙΝΟΣ ποὺ ἀναζητᾶ τὴν τελειότητα: Χρειάζεται μιὰ γυναίκα, γιὰ νὰ συμπληρώσει τὴν εἰκόνα του. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἀντιληφθεῖ ἕνα ἐλάττωμα στὴν κοπέλλα μὲ τὴν ὁποία συνδέεται, τὴν ἐγκαταλείπει. Οἱ πιθανότητες μιᾶς γυναίκας νὰ τὸν κρατήσει κοντά της εἶναι, στὴν οὐσία ἀνύπαρκτες.

Ο ΔΕΙΛΟΣ: Φοβᾶται τὶς γυναῖκες ποὺ τὸν πλησιάζουν καὶ τρομοκρατεῖται ἀπὸ τὴν προοπτικὴ ἑνὸς δεσμοῦ καὶ τῶν ἀπαραίτητων ὑποχρεώσεων ποὺ συνεπάγεται. Ἡ γυναίκα ποὺ ἐνδιαφέρεται ἀληθινὰ γιὰ ἕναν τέτοιο τύπο ἄνδρα, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀσκήσει καμμία πίεση πάνω του. Πρέπει νὰ εἶναι ψύχραιμη καὶ ὑπομονετικὴ ἀπέναντί του, γιὰ νὰ μπορέσει μιὰ μέρα νὰ κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνη του.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ: Τοῦ ἀρέσει ἡ γοητεία καὶ ἡ συγκίνηση τοῦ κυνηγιοῦ. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ σιγουρευτεῖ ὅτι κατέκτησε τὴν καρδιὰ μιᾶς γυναίκας, χάνει κάθε ἐνδιαφέρον καὶ ἀναζητᾶ κάποιαν ἄλλη. Κατὰ βάθος περιφρονεῖ τὴν γυναίκα, ποὺ τὴν θεωρεῖ «ἀναγκαῖο κακό». Πιθανότατα, ὅταν ἦταν ἔφηβος νὰ ἀπογοητεύτηκε ἀπὸ κάποια κοπέλλα, καὶ τώρα μὲ τὴν ἀδιάφορη συμπεριφορά του, προσπαθεῖ νὰ μὴν τὴν ξαναπάθει. Ἡ γυναίκα ποὺ θέλει νὰ τὸν κρατήσει, πρέπει νὰ τοῦ συμπεριφέρεται μὲ λίγη ἀδιαφορία, γιὰ νὰ κεντρίσει τὸ ἐνδιαφέρον του.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γενέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια
συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς
πάντα φθηνότερες στὴν
ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

Μὲ τὴν διεύρυνση τῆς ΕΟΚ χάνει ἢ κερδίζει ἡ Νότιος Εὐρώπη;

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ «ΜΟΝΤ ΝΤΙΠΛΟΜΑΤΙΚ»

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ πρώτη — τὸ 1972 — διεύρυνση τῆς ΕΟΚ μὲ τὴν εἰσδοχὴ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Δανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, γράφει ἡ «Μόντ Ντιπλοματίκ», ἐπέφερε σημαντικὲς ἀλλαγὲς στὶς δομὲς καὶ τὴ λειτουργία τῆς Κοινότητας, μεταβέτοντας τὸ κέντρο βάρους τῆς τελευταίας πρὸς τὴ Βόρεια Εὐρώπη. Μία νέα διεύρυνση — πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς νότιας, αὐτὴ τὴ φορά, Εὐρώπης — δὲν κινδυνεύει νὰ συσσωρεύσει πρόσθετες δυσχέρειες καὶ νὰ ἀνατρέψει τὶς λεπτὲς ἰσορροπίες ποὺ ἔχουν τελικὰ ἐπικρατήσει ἀνάμεσα στοὺς Ἐννέα;

Τὸ ἐπιχείρημα ποὺ συνήθως χρησιμοποιοῦν οἱ ὀπαδοὶ τῆς διεύρυνσης εἶναι τὸ πολιτικό. «Ἡ διεύρυνση» εἶπε χαρακτηριστικὰ στὸν πρῶτο λόγο ποὺ ἐξεφώνησε σὰν πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητας ὁ Ἄντονυ Κρόσλαντ, «ἀποτελεῖ ἐπένδυση γιὰ τὸ ὀημοκρατικὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης».

«Ναί», ἀπαντοῦν οἱ Ζ. Π. Ντυμπουὰ καὶ Πὼλ Ραμαντιὲ σὲ κοινό τους ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐπιθεώρηση «Φαίρ». «Φυσικά, πρέπει νὰ κάνουμε τὰ πάντα γιὰ νὰ ἐδραιωθεῖ ἡ δημοκρατία σὲ χῶρες ὅπου ἀνατέλλει μόλις μετὰ ἀπὸ χρόνια ἢ καὶ δεκαετίες φασιστικὴς καταπίεσης. Φυσικά, πρέπει νὰ βοηθήσουμε τὴν οἰκονομία τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς ὑπανάπτυξης. Μήπως ὅμως αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ ἐπιδιώκει ἡ φιλελεύθερη Εὐρώπη εἶναι περισσότερο — μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης τῶν ὑποψηφίων γιὰ ἔνταξη χωρῶν — ἡ προώθηση ἀγορῶν γιὰ τὴ βιομηχανικὴ τους παραγωγή, ἀκόμα καὶ ἡ συμπλήρωση τοῦ πελώριου δικτύου ποὺ οἱ πολυεθνικές, ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς γέννησης τῆς Εὐρώπης, δὲν ἔχουν σταματήσει νὰ ὑφαίνουν γύρω της. Ἔχουν ἡ ἄλλα λόγια ἐπιλέξει οἱ χῶρες αὐτὲς — ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη — τὸν καλύτερο δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν στόχων τους; Ἡ μήπως ἀντίθετα ἔχουν ἀγοράσει «γουρούνι στὸ σακί»;

Γιὰ νὰ ἀπαντήσει κανεὶς στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ θὰ ἔπρεπε πρῶτα νὰ ἀναρωτηθεῖ γιατί, σὲ διάστημα τεσσάρων ἐτῶν, ἡ τρίχα δικτατορικὴ καθεστῶτα τῆς Ἑλλάδας, τῆς Πορτογαλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ καθεστῶτα δημοκρατικά. Ὁ μετασχηματισμὸς αὐτὸς τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας πέρα ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ αἴτια δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ μὴν ἑρμηνευθεῖ χωρὶς νὰ ἐξετασθεῖ κάτω ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἐξέλιξης τοῦ διεθνοῦς κεφαλαίου στὴν Ἐυρώπη καὶ ἰδιαίτερα τῆς τάσης του νὰ αὐξάνει τὴν ἐξάρτηση τῶν χωρῶν τῆς «περιφέρειας» μέσω τῆς φιλελευθεροποίησης τοῦ ἐμπορίου, τοῦ διεθ